

лицата който Ѹупотреблявахме.

Ещё многш є неприлично, когдато сосъ ножотъ ѵ вилицата, илъ сосъ ложицата който мы ѿупотреблявахме, вземеме и ѿшо ѩ ѿбщото блюдо, илъ ѩ паничката ни, за да го принесеме на другого.

Ещё многш є полошо, когдато ѩ ѿбщото блюдо вземеме и ѿшо сосъ вилицата илъ сосъ ложицата ни, и принесеме го взустата си: понеже трέба прѣжде ѩ ѿбщото блюдо съ чиста ложица, илъ вилица да го извадиме въ паничката ни, и посла ѩ тамъ да идеме.

Никогда не трéба да простирате ръката за ѹстїата, преди да ныпоньдитъ домъгосподинъ, развѣ ѻко имаме голема любовъ сосъ него. Я ѩ приносимыте на трапезата ѹстїа трéба да взимаме съ разсъждениe, предпочитавше паче да взимаме частъ и помало, понежели много да послѣ да ни ѿстанетъ въ паничката.

Домъгосподинъ долженствова да поньжда въ сотрапезициите прїтели да идатъ и да піятъ, съ образъ обаче благородный, безъ да